

Dacă vrei

Samoila

Eu n-am avut onoruri
Ca să-mi lezeze lutul,
Parale sau favoruri,
Să fac, cumva, pe mutul.

Nu râvnesc la osană,
Că mă cunosc prea bine,
Nicidecum n-aș profana
Furcile caudine.

Și de lauri mă lipsesc,
Precum de mă răcine,
Dacă, sigur, socotesc,
Că răul e în mine.

Ținându-mă departe
De al omului privit,
Sigur, voi avea o parte
De profit reînvestit.

Îmi va răsună-n urechi
Acel ecou în zdrențe,
Risipit printre perechi
Arse de penitențe.

Dacă vrei să îmi ascuți
Cerințele curate,
Mă oferă celor mulți
Cu speranțele furate.